

Tatiana Konderak
Szkoła Języków Obcych „TINA”

«Le fantôme¹» – język francuski w kształceniu zintegrowanym.

Propozycje kontekstualizacji treści,
gier i zabaw językowych – cz.2.

«Le fantôme»

Mon fantôme vient la nuit,	Dans la salle a manger,
Le soir, apres minuit.	Il allume la télé,
Il sort de son placard.	S'assoit sur le canapé.
Ecoutez cette histoire!	Je l'entends rigoler!
<i>Ref.: Cliquetis, cliquetis, cliquetis.</i>	<i>Ref.: Cliquetis, cliquetis, cliquetis.</i>

Il monte l'escalier.

Cele zajęć:

Przygotowanie dzieci do posługiwania się językiem obcym nowożytnym.

Cele poznawcze:

– rozwijanie spostrzegawczości, umiejętności kojarzenia i pamięci;
– kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania i rozumienia ze słuchu.

Cele społeczno-kulturowe:

– kształtowanie współpracy w grupach;
– rozbudzanie i pogłębianie motywacji i aktywności.

¹ Piosenka pochodzi z książki *Le Français en chantant junior: 10 chansons (Cahier d'activités)* autorstwa V. Heuze, J. Delbende, Didier 2003.

Nauczanie dzieci języków obcych/ Teaching Foreign Languages to Children

Cele dydaktyczne:

- osłuchanie uczniów z językiem francuskim;
- poznanie tekstu piosenki *Le fantôme*;
- utrwalenie poznanego słownictwa i wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną;
- rozwijanie umiejętności opowiadania i śpiewania w języku francuskim.

Metody pracy:

bezpośrednie i percepcyjne (prezentacja materiału), TPR – metoda reagowania całym ciałem, audiolingwalne, komunikacyjne i aktywizujące, wykorzystanie elementów dramy (inscenizacja piosenki), gry i zabawy językowe.

Formy pracy: praca indywidualna i grupowa

Pomoce do zajęć:

- wykonany przez dzieci na poprzednich zajęciach plan domu z pomieszczeniami z piosenki oraz pudełka z wykonanymi przez nich duszkami;
- ilustracja trzeciej zwrotki, czyli jadalni z telewizorem, kanapą i siedzącym na niej duszkiem oraz jej fragmenty w formacie A7 (jak do gry w memo);
- duży karton lub bristol z wyciętym ekranem i narysowanymi pokrętlami telewizora, pilot do telewizora;
- krzesła, koc.

W poprzednim numerze kwartalnika zostały przedstawione zadania do dwóch pierwszych zwrotek piosenki, a w tym proponujemy gry, zabawy i zadania językowe do pozostałej części utworu.

Wprowadzenie

Po części organizacyjnej (przywitanie, sprawdzenie obecności, zaśpiewanie wybranej piosenki lub wyliczniki, etc.) zajęcia rozpoczynamy jak zawsze od powtórki treści poznanych na poprzednim spotkaniu. Potrzebne będą małe rysunki formatu A7 ilustrujące poszczególne zdania, frazy lub słowa poznanej części utworu oraz jego nagranie.

– Nauczyciel rozdaje dzieciom kolorowe rysunki (format jak do gry w memo) ilustrujące poszczególne fragmenty z dwóch pierwszych zwrotek piosenki prosząc o ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. Układając karty, uczniowie mówią wspólnie tekst;

– Aby sprawdzić, czy dobrze wszystko ułożono, nauczyciel włącza nagranie, podczas którego wskazuje odpowiedni rysunek i wszyscy śpiewają. Jeśli udało się to zrobić bezbłędnie, to następnie ma miejsce przypomnienie gestów wspólnie ustalonych do pierwszych dwóch zwrotek piosenki;

– Dzieci wraz z nauczycielem wykonują ilustrację ruchową do poznanych fragmentów utworu i śpiewają przy akompaniamencie nagrania.

Propozycje zadań²

– Nauczyciel przedstawia uczniom trzecią zwrotkę piosenki, pokazując odpowiednie ilustracje. Następnie wszyscy wspólnie wymyślają do niej gesty, po czym próbują zaśpiewać i zilustrować ruchem wszystkie poznane zwrotki.

– Plan domu. Opowiadamy o domku duszka. Patrząc na wykonane prace, uczniowie przypominają sobie pomieszczenia pokazując i opowiadając o projekcie, który zrealizowali na poprzednich zajęciach. Następnie w czterech miejscach sali umieszczamy w/w cztery wykonane przez dzieci prace przedstawiające *la cuisine, la salle a manger, la chambre i l'escalier*.

– Ponieważ do zabawy będą potrzebne duszki, każdy uczeń wyciąga swojego duszka z pudełka, do którego go włożył mówiąc odpowiednie zdanie, np.: *Mon fantôme vient après minuit et il sort de son placard!*

– Czas na ruch. Wszystkie dzieci spacerują po sali śpiewając piosenkę. Na kłaśnięcie zatrzymują się i słuchają, gdzie teraz wszystkie duszki muszą się szybko udać. Nauczyciel podaje miejsce, np.: *Il va dans la cuisine!* lub *Il va dans la salle a manger! Il entre dans la chambre! Il monte l'escalier!* Następnie zabawę prowadzi chętne dziecko.

– Teatrzyk. Aby odpocząć, przygotowujemy jadalnię, tak jak w piosence o duszku, w której jest telewizor (z kartonu lub z bristolu) i kanapa, czyli tyle przykrytych kocem krzeseł ile dzieci lub rozkładamy koc na podłodze. A zatem *dans la salle a manger il y a la télé, le canapé*.

– Telewizyjni aktorzy. Duszek nauczyciela zamienia wszystkich uczniów w telewizyjnych aktorów, a salę w wielki odbiornik telewizyjny. Gdy dzieci usłyszą hasło: *Il allume la télé!* wszyscy odgrywają dowolną scenkę z piosenki ze swoim duszkiem, gdy usłyszą: *Il s'assoit sur le canapé!* – muszą szybko usiąść, a za każdym razem, gdy nauczyciel powie: *Il éteint la télé!* – nieruchomieją, bo telewizor jest wyłączony.

– Teraz nauczyciel jako pierwszy, a następnie kolejno dzieci, odgrywają scenkę opowiadając tekst z trzeciej zwrotki, czyli:

Dans la salle a manger – pokazują jadalnię, wchodząc do niej

Il allume la télé – biorą pilot i «włączają» telewizor

S'assoit sur le canapé – siadają z duszkiem na kanapie i zaczynają się śmiać, a wówczas cała grupa mówi: *Je l'entends rigoler!*

² Propozycje zadań językowych mogą być realizowane w takim wymiarze czasu, jaki będzie dzieciom potrzebny do ich wykonania, uwzględniając wiek uczniów i możliwości rozwojowe.

Nauczanie dzieci języków obcych/ Teaching Foreign Languages to Children

- Wszystkie duszki są już zmęczone i wracają do swoich szaf/pudełek
- *C'est l'heure de se dire au revoir!*, czyli czas się pożegnać. *Au revoir les enfants! Au revoir Madame / Monsieur!*

Kolejne zajęcia rozpoczynamy, podobnie jak poprzednio, od powtórki treści z wcześniejszych spotkań. Poniżej zamieszczamy propozycje zadań do ostatniej zwrotki piosenki oraz pomysły na pracę z całym utworem.

Pomoce do zajęć:

- białe prześcieradło;
- klocki, zakrętki;
- balony, flamastry, duża igła do przebijania balonów;
- czarodziejska różdżka;
- miękka piłeczka.

Propozycje zadań

– Nauczyciel przedstawia treść ostatniej zwrotki, wykorzystując odpowiednie ilustracje. Następnie wszyscy wymyślają do niej gesty, po czym próbują zaśpiewać już cały utwór i zilustrować go ruchem.

– *Qui suis-je?* Nauczyciel wybiera 5 osób, które chowają się za rozpostartym kocem, tak aby byli niewidoczni lub wychodzą z sali. Tam zakładamy jednemu dziecku białe prześcieradło, tak by nie było widać ubrania. Uczeń wchodzi do sali i mówi: *Je suis un fantôme et je vent la nuit, le soir, apres minuit. Qui suis-je?*, a reszta dzieci zgaduje, kto jest duchem.

– Skoczki. Układamy schody z klocków. Każde dziecko ma zakrętkę, kładzie ją na pierwszym stopniu i pstryka zakrętką do góry, tak aby «weszła» na kolejny schodek (wypychając kciukiem – tak jakbyśmy podrzucali monetę). Jeśli się uda dziecko mówi: *Il monte l'escalier!*

– *Tourne, tourne!* Dzieci dobierają się w pary, chwytają się za skrzyżowane ręce i zaczynają się kręcić powtarzając najpierw powoli, a potem coraz szybciej zdanie: *Tourne, tourne, tourne la poignée!* Potem następuje zmiana dzieci w parach.

– Baloniki. Nauczyciel rozdaje każdemu lekko nadmuchany balon. Dzieci rysują flamastrem na balonach symbol tego, czego się boją, pokazują pozostałym dzieciom mówiąc: *J'ai tres peur!* Gdy wszystkie balony są już gotowe, kolejno przekłuwają balon dużą igłą dodając: *Je n'ai pas peur!*

– *Je tremble!* Dzieci stają w kole i podają sobie ręce. Pierwsza osoba zaczyna drżeć mówiąc: *Je tremble!*, a następnie „dreszczyk” przechodzi na kolejną osobę. W ten sposób wszyscy drżą i powtarzają w/w frazę.

– Koszmarny sen. Gdy dreszczyk obiegnie już całe koło, wszyscy trzymając się nadal za ręce, pochylają się blisko jeden koło drugiego. Nauczyciel tłumaczy dzieciom, że pewnie śni im się coś, czego się boją, więc próbuje ten strach wygonić z ich snu za pomocą czarodziejskiej różdżki,

ale do tego wszyscy muszą zasnąć. Zaczynają szeptem mówić zdanie: *J'ai tres peur et je tremble!* Podnoszą się powoli, rozszerzając koło i powtarzając zdanie coraz szybciej i coraz głośniejsze. Gdy już koło będzie bardzo duże i napięte puszczają się za ręce i kładąc szybko na podłogę, zasypiają. Teraz nauczyciel chodzi od dziecka do dziecka, dotykając go w ramię czarodziejską różdżką i mówiąc: *Debout, c'est l'heure de se lever!* Dzieci budzą się kolejno, przeciągając się i mówiąc: *Je n'ai pas peur!* Zabawę można oczywiście powtórzyć dowolną ilość razy, a budzić pozostałych mogą ochotnicy. Można do zabawy wykorzystać sygnał budzika w telefonie komórkowym.

– Na koniec zajęć można ponownie zaśpiewać całą piosenkę i zilustrować ją ruchem.

Propozycje zadań do pracy z całą piosenką

– Śpiewamy! Na podłogę układamy w pewnej odległości od siebie małe karty przedstawiające treść piosenki (cztery zwrotki). Dzielimy dzieci na cztery grupy, i każda ma za zadanie zaśpiewać daną zwrotkę. Po zaśpiewaniu, grupy zamieniają się miejscami. Należy zrobić tyle zmian, aby każda grupa miała możliwość zaśpiewania każdej zwrotki.

– Konkurs piosenki. Chętne dzieci śpiewają utwór z akompaniamentem lub bez, indywidualnie, w parach lub w grupach.

– Kłamca. Błędnie nazywamy obrazek do danego fragmentu piosenki. Dzieci mają za zadanie poprawić błędną wypowiedź. W zabawie tej w wersji pantomimy nauczyciel wypowiada jakieś słowo, ilustrując je gestem. Jeżeli to, co nauczyciel mówi i pokazuje jest tożsame – dzieci również to pokazują i powtarzają. Jeżeli nie – klaszczą w dłonie, bo to przecież nie jest prawda!

– Dokończ. Śpiewamy fragment piosenki (można też recytować tekst) i rzucając piłkę wyznaczamy dziecko, które ma dokończyć dany fragment piosenki.

– Pomyłona piosenka. Śpiewamy lub recytujemy piosenkę; dzieci klaszczą, gdy usłyszą błąd w tekście.

– Domino. Z rozsypanych ilustracji układamy tekst piosenki. Dokładając kolejną ilustrację, uczeń mówi odpowiedni fragment.

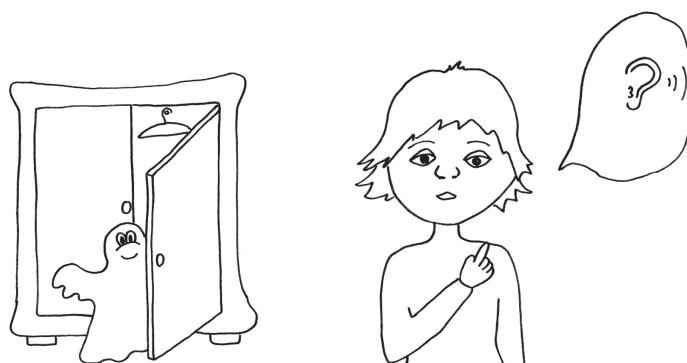
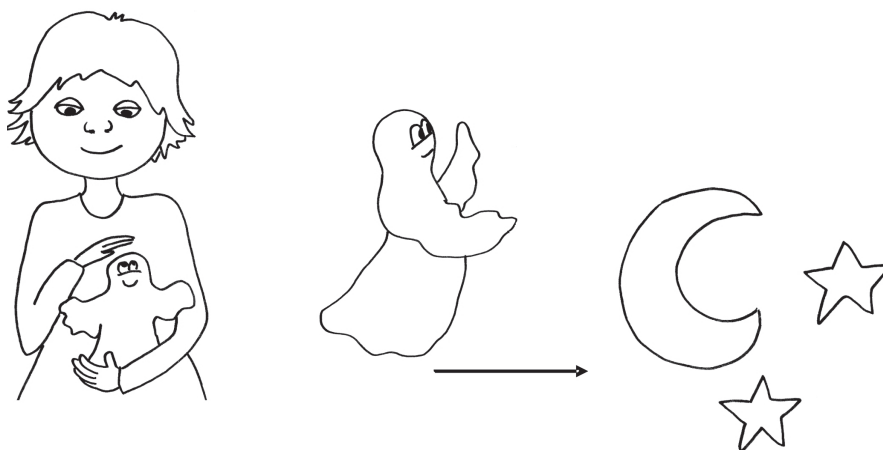
– Gra w fanty z piłeczką. Siedząc lub stojąc w kole, śpiewamy piosenkę, rzucając do siebie piłkę. Kto ją trzyma, gdy wyśpiewamy ostatnie słowo (zwrotki, refrenu lub całej piosenki) – daje fant. Aby wykupić fanty, należy zaśpiewać jakąś piosenkę, wylicznkę, powiedzieć wierszyk w danym języku obcym. Może to być piosenka, którą dzieci właśnie poznały lub dowolnie przez dziecko wybrany utwór.

Nauczanie dzieci języków obcych/
Teaching Foreign Languages to Children

Le fantôme – ilustracja do piosenki

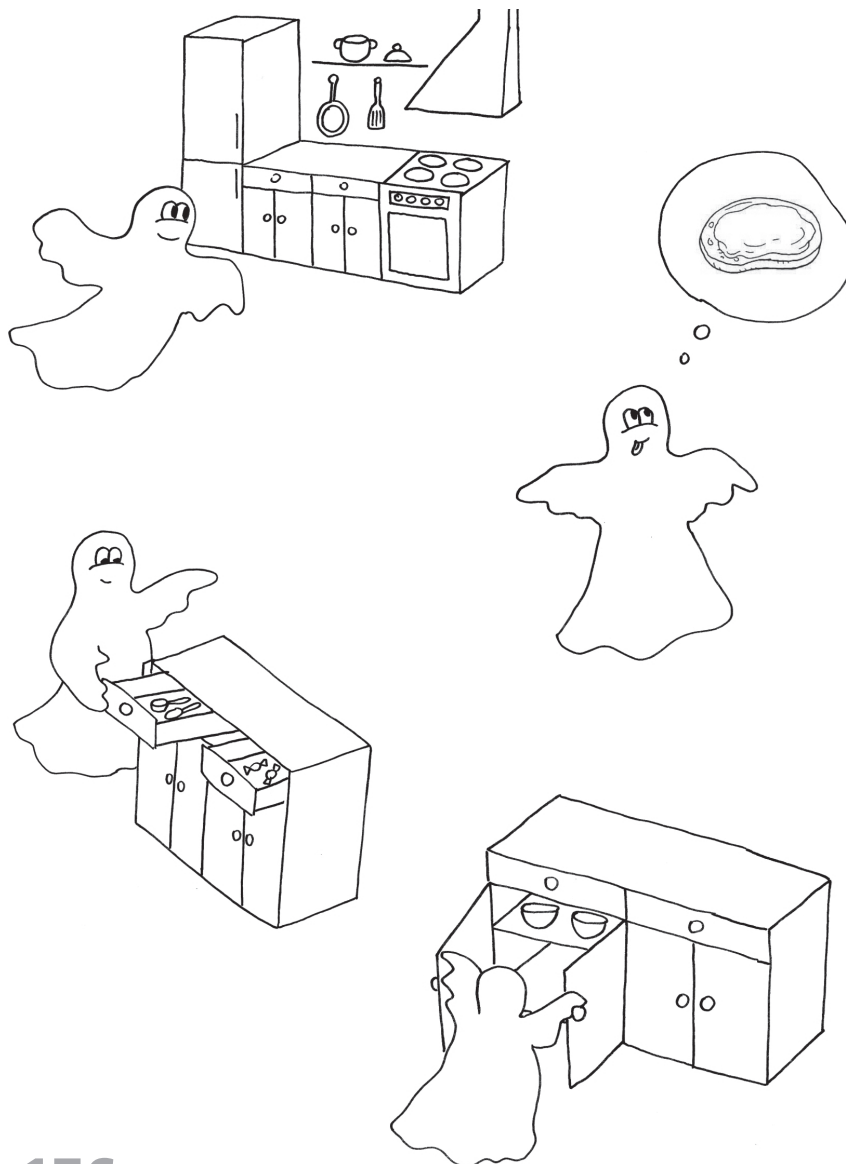

Ilustracja do pierwszej zwrotki

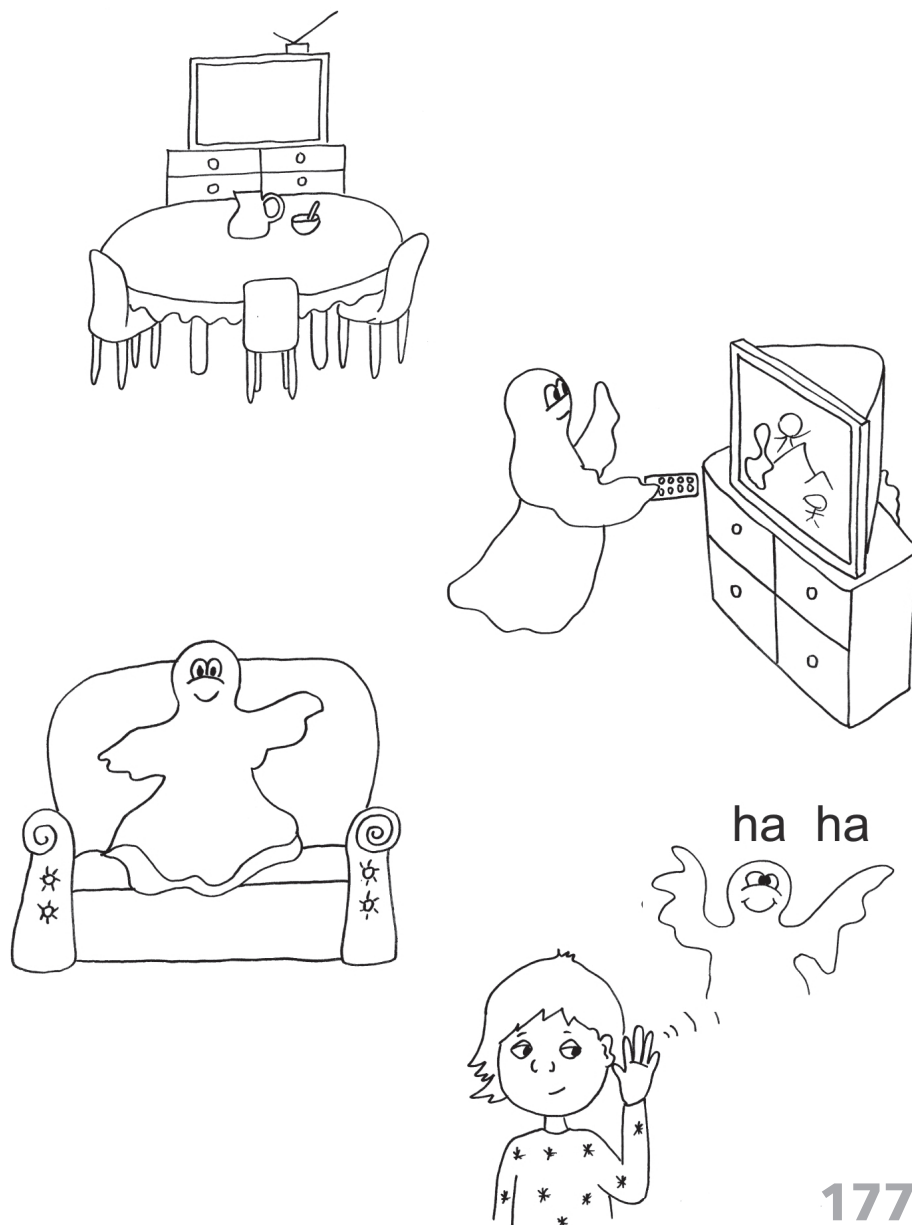
Ilustracja do drugiej zwrotki

Cliquetis, cliquetis, cliquetis

Ilustracja do trzeciej zwrotki

Cliquetis, cliquetis, cliquetis

Ilustracja do czwartej zwrotki

Cliquetis, cliquetis, cliquetis

